

РЕШЕНИЕ

№ 7083

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20221110125652 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД от „Т...” ЕАД срещу М. Д. и Д. Д., за осъждането им да заплатят продажна цена на доставена топлинна енергия и за цена на дялово разпределение и мораторна лихва за забава в плащането на цената, с цена на исковите 2444,62 лв., за топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. ..., аб. № 292540.

Ищецът „Т...” АД твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответниците въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е престириал насрещно – не е заплатил дължимата цена. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който е доставена енергията, а след 12.03.2014 г. по новите общи условия – в същия срок след публикуване на цената в профила на купувача на интернет страницата на доставчика. Моли ответниците да бъдат осъдени да заплатят на ищеца следните суми: всеки един от тях сумата от **1037,17 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 1.05.2019 г. до 30.4.2020 г., ведно със законна лихва от 17.05.2022 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва за забава в размер на **177,55 лв.** за периода от 15.9.2020 г. до 20.04.2022 г., главница за дялово разпределение за имота за периода 01.05.2019 г. – м.02.2020 г. в размер на **6,18 лв.**, мораторна лихва за забава върху главница за дялово разпределение в размер на **1,42 лв.** за периода от 01.07.2019 г. до 20.04.2022 г. Претендира разноски.

Ответникът М. Д., редовно уведомен, не е депозирал отговор в срока по чл. 131 ГПК. Ответникът Д. Д., редовно уведомен чрез назначения му особен представител адв. Б. - Т., е депозирал отговор в срока по чл. 131 ГПК оспорва наличието на облигационно

правоотношение с ищеца. Прави възражение за давност.

Третото лице – помагач на страната на ищеца „...“ ЕАД не изразява становище по основателността на предявените искове.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено **от фактическа и правна страна следното:**

По исковете с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответниците, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдяните количества и за ответниците е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер, както и че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата дялово разпределение от лице, с което ищецът е сключил договор и че е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение в претендирания размер.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответниците е да докажат, че са погасил претендираните вземания.

Следва да се установи възникването на облигационно отношение между страните по договор за продажба и доставка на топлинна енергия в твърдените количества и задължение за плащане на уговорената цена. Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 Закона за енергетиката, в редакцията касаеща процесния период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Нормата на чл. 150 ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители/клиенти на топлинна енергия за битови нужди, се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие.

От приетите в хода на съдебното дирене нотариален акт за замяна на идеална част от недвижим имот № 198, том I, рег. № 9705, дело № 186/2012 г. от 28.12.2012 г. на нотариус А Ш, Удостоверение за наследници изх. № 4233/02.09.2014 г. на СО, район Красна поляна, Удостоверение от ГИС София изх. № 68-00-1715/11/15.01.2013 г. и Решение № 538430/19.11.2018 г. по гр.д. № 31000/2016 г. на СРС, 119 състав се установява, че ответниците М. Д. и Д. Д. са съсобственици, като всеки един от тях притежава по 1/2 идеална част от правото на собственост върху имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. ..., като към настоящия момент няма данни за ликвидиране на съсобствеността между страните. Това съдът намира за достатъчно да обоснове, сключен между страните индивидуален договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди. Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ /приложима редакция след 17.07.2012 г./ потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си.

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР (писмена форма на договора не е предвидена). Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите (чл. 150, ал. 2 от закона).

В случая несъмнено е, че общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани. Съответно според нормата на чл. 150, ал. 3 ЗЕ в срок от 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не са релевирани подобни твърдения, нито има данни, ответникът да е упражнил правото си на възражение срещу Общите условия. В този смисъл ответниците са потребители, респ. клиенти на топлинна енергия за битови нужди в имота през процесния период. Между страните е възникнало и съществувало облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия за аб. № 292540, който съобразно разпоредбите на чл. 150 ЗЕ се регулира от Общи условия.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

За установяване факта на предоставяне на топлинна енергия в обема, съответстващ на претендираната цена, е прието заключение на съдебно-техническата експертиза, което е съобщило писмените доказателства за дялово разпределение за процесния абонатен номер. Съгласно заключението, количеството топлинна енергия, постъпило в топлоснабдената сграда, се измерва чрез т.нар. общ топломер, монтиран в абонатната станция. За процесния период м.05.2019 г. – 30.04.2020 г. ответниците не са осигурили достъп на фирмата за ДР за отчитане на уредите в имота. За този период е изчислен служебен разход на максимална мощност на отоплителните тела, съгласно чл.61, т.6.5 от НТ. По време на отчетите е попълнен Протокол за неосигурен достъп. По данни на ФДР в процесното жилище е имало 4 монтирани отоплителни тела, без да са монтирани топлоразпределители. В имота има щранг-лира за отопление в банята, за която се изчислява служебна ТЕ, отдадена от щранга съгласно НТ. По данни на ФДР в имота се ползва топла вода и поради липса на водомер за топла вода, разходът се изчислява на един брой потребители при норма 140 литра на потребител за едно денонощие, съгласно НТ чл.69, ал.2. Изравнителните сметки, издадени от ФДР съдържат ТЕ за отопление, включваща топлинна енергия отдадена от сградна инсталация, ТЕ за отопление на имота /отдадена от отоплителните тела/и ТЕ за подгряване на топла вода, както и ТЕ за общи части. Изчисленията са съгласно методиката за дялово разпределение към действащата наредба за топлоснабдяване.

С оглед изложеното съдът приема, че за процесния период до топлоснабдения имот е доставяна топлинна енергия съобразно уговореното, като количеството на доставената енергия е разпределяно законосъобразно в съответствие с правилата на действащата нормативна уредба. При изчисляване на сумата за действително ползваната топлинна енергия е съобразена цената на ТЕ за месеците, попадащи в исковия период.

Доколкото се дължи цената на реално потребената енергия, то при определяне дължимата сума следва да се вземат предвид не стойностите на прогнозния дял /по фактури/, а тези, които се формират в резултат от изравняване. Ето защо за определяне размера на дължимата цена съдът кредитира напълно заключението на експертизата, която е отчела именно реално доставеното количество топлинна енергия през исковия период. Според вещото лице размерът на дължимата цена за доставена топлинна енергия през исковия период възлиза на сумата от 1591,95 лв., респ. съобразно диспозитивното начало в гражданския процес и посочените в исковата молба квоти от правото на собственост, всеки един от ответниците следва да бъде осъден да заплати сумата 795,97 лв. главница за

потребена топлинна енергия през процесния период, като искът спрямо всеки дни от тях бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 1037,17 лв.

Предвид горните изводи за наличие на главен дълг, следва да се разгледа възражението за давност, релевирано в срока за отговор на исковата молба от ответника Д. Д.. С оглед разпоредбата на чл. 155, ал. 1 ЗЕ и приложимите общи условия потребителите на топлинна енергия заплащат цената ѝ на месечни вноски. Задължението на потребителите за заплащане месечно на цената на консумираната топлинна енергия представлява задължение за периодично плащане по смисъла на чл. 111 б. ”в” ЗЗД, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време - месец, еднородни задължения, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени в общите условия интервали от време. В този смисъл са задължителните за съда указания, дадени с Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г., постановено по тълкувателно дело № 3/2011 г. на ОСГК и ОСТК на ВКС. За приложението на специалната погасителна давност съгласно цитираната разпоредба не е необходимо плащанията да са еднакви по размер. Следователно и вземанията на “Т...” ЕАД към потребителите се погасяват с изтичане на 3-годишен давностен срок. Тригодишният срок, посочен в чл. 111 б. ”в” ЗЗД, с изтичане на който вземанията за цената на “Т...” ЕАД се погасяват, започва да тече от деня, в който всяко едно месечно вземане е станало изискуемо – чл. 114, ал. 1 ЗЗД. Съгласно нормата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД давностният срок започва да тече от момента, в който вземането е станало изискуемо. Вземането е срочно, тъй като съгласно чл. 33, ал. 1 и ал. 2 от ОУ от 2016 г. клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1, т. е. прогнозните суми по ежемесечните фактури в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2, т. е. общата фактура за реално потребеното количество топлинна енергия за отчетния период – в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Подаването на исковата молба прекъсва течението на давностния срок. Исковата молба е подадена на 17.05.2022 г. Процесният период касае вземания от м.5.2019 г., т. е. първото вземане е възникнало едва на 31.05.2019 г. Вземането за м.5.2019 г. съобразно ОУ на ищеца става изискуемо на 15.07.2019 г., но в случая следва да се съобрази и, че в периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г. давностният срок е спрял на основание чл. 3, т. 2 ЗМДВИП, т. е. изискуемостта на първото вземане в процесния период това за м.5.2019 г. е настъпила на 22.09.2019 г., когато вече давността е била прекъсната, поради което възражението за давност е неоснователно.

По силата на чл. 22 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл. 61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС, като съгласно ал. 2 на същите клаузи – клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец.

В чл. 61, ал. 1 от Наредбата за топлоснабдяването е предвидено, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда – етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл. 151, ал. 1 ЗЕ, при спазване изискванията на тази наредба и приложението към нея.

Съгласно чл. 36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение /извършвана от избран от клиентите търговец/, като стойността се формира от: цена за обслужване на партидата на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В клаузата на чл. 36, ал. 2 от Общите условия 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и се обявява по подходящ начин на клиентите. С общите условия, одобрени от ДКЕВР, се урежда

съдържанието на договора за продажба на топлинна енергия между страните, който на основание чл. 20а ЗЗД има сила на закон за последните.

Предвид горните обстоятелства ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение, съобразно което предявените искове за установяване на дължимостта на тази сума в полза на ищеца, в качеството му на продавач на топлинна енергия, се явяват установени по основание.

Общият размер на дължимата цена на дяловото разпределение за периода м.05.2019 г.– м.02.2020 г. възлиза на сумата от 12,35 лв., определен при съобразяване на счетоводна справка на ищеца, респ. всеки един от ответниците следва да бъде осъден да заплати сумата от 6,18 лв. главница за дялово разпределение в процесния период. Давността за тези задължения започва да тече от датата на възникването им /арг. чл. 114, ал. 2 ЗЗД/. Ето защо давността за вземането за м.05.2019 г. е започнала да тече от 01.06.2019 г., като срокът на погасителната давност не е изтекъл към датата на подаване на исковата молба, тъй като срокът на погасителната давност е бил спрян за периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г., съгласно ЗМДВИП. Т. е. срокът на погасителната давност е спрян за 2 месеца и седем дни и няма погасени по давност вземания за дялово разпределение.

По искове с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните.

Задължението за заплащане стойността на топлинната енергия е парично, с оглед на което в случай на забава съгласно чл. 86, ал. 1 ЗЗД длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му – чл. 84, ал. 1 ЗЗД, а когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора – чл. 84, ал. 2 ЗЗД.

В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване съществуването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава, както и размера на претенцията си.

По отношение на мораторната лихва върху главните вземания приложение намират Общите условия на ищеца от 2016 г., одобрени с решение № 0У-1/27.06.2016 г. на КЕВР, публикувани във вестник "Монитор" от 11.07.2016 г., в сила от 11.08.2016 г. Съгласно чл. 32, ал. 1 и чл. 33, ал. 1 от Общи условия на ищеца за продажба на топлинна енергия за битови нужди от 2016 г. месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 71 от Наредбата за топлоснабдяването, се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача, като клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Съгласно чл. 32, ал. 3 и чл. 33, ал. 2 от Общите условия, след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки, като клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

С оглед изложеното ищецът има вземане към ответниците за сумата от 257,80 лв. за периода 15.09.2020 г. - 20.04.2022 г., която съдът, съобразявайки заключението на изслушаната СТЕ, момента на изпадане в забава за заплащане на задължението по

изравнителната сметка и с помощта на онлайн калкулатор, изчисли на основание на чл. 162 ГПК, респ. всеки един от ответниците следва да бъде осъден да заплати 128,90 лв. мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия.

По отношение на цената за услугата дялово разпределение отново липсва предвиден срок в ОУ – я на топлоснабдителното дружество за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на исковата молба пред съда, поради което акцесорната претенция за лихва в размер **2,83 лв.** се явява неоснователна.

Изходът на делото предполага право на разноски за двете страни. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на направените от него разноски съобразно размера на уважените претенции в размер общо на 721,92 лв. държава такса, депозит за вещо лице и особен представител, както и юрисконсултско възнаграждение. На ответниците не се следват разноски, тъй като М. Д. не е взела участие в производството, а ответникът Д. Д. се е представлявал от назначен от съда особен представител, поради което и само този ответник следва да участва в разпределението на разноски с решението по внесения депозит.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. Д. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. ... да заплати на „Т...” ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „...”, по искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ, сумата от **795,97 лв.**, представляваща стойността на доставена топлинна енергия за периода м.05.2019 г. – м.04.2020 г. ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба – 17.05.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, както и на основание чл.86 ЗЗД, сумата от **128,90 лв.** за периода от 15.09.2020 г. - 20.04.2022 г., сумата от **6,18 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от м.05.2019 г.–м.02.2020 г., ведно със законна лихва от 17.05.2022 г. до изплащане на вземането, КАТО ОТХВЪРЛЯ иска за главница за топлинна енергия до пълния предявен размер от **1037,17 лв.**, иска за мораторна лихва за забава върху цената на доставената топлинна енергия до пълния предявен размер от 177,55 лв., както и иска за мораторна лихва за забава върху цената на услугата дялово разпределение в размер на **1,42 лв.** за периода от 01.07.2019 г. до 20.04.2022 г. за топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. ..., аб. № 292540, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **304,69 лв.**, разноски в производството.

ОСЪЖДА Д. Д. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. ... да заплати на „Т...” ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „...”, по искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ, сумата от **795,97 лв.**, представляваща стойността на доставена топлинна енергия за периода м.05.2019 г. – м.04.2020 г. ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба – 17.05.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, както и на основание чл.86 ЗЗД, сумата от **128,90 лв.** за периода от 15.09.2020 г. - 20.04.2022 г., сумата от **6,18 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от м.05.2019 г.–м.02.2020 г., ведно със законна лихва от 17.05.2022 г. до изплащане на вземането, КАТО ОТХВЪРЛЯ иска за главница за топлинна енергия до пълния предявен размер от 1037,17 лв., иска за мораторна лихва за забава върху цената на доставената топлинна енергия до пълния предявен размер от

177,55 лв., както и иска за мораторна лихва за забава върху цената на услугата дялово разпределение в размер на 1,42 лв. за периода от 01.07.2019 г. до 20.04.2022 г., за топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. ..., аб. № 292540, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **417,23 лв.**, разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „...“ ЕАД, като трето лице-помагач, на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Банкова сметка на „Т...” ЕАД, по която могат да бъдат внесени дължимите суми:
IBAN BG48SOMB91301011253302.

Съдия при Софийски районен съд: _____